

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petite vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Kakšna bo nova desnica v državnem zboru.

Bolj ko se bližamo koncu avstrijskega brezparlamentarnega vladanja, bolj se oživlja uganka, kdo bo vladal v novem parlamentu.

Nemci mislijo v svoji prenapetosti na vse drugo, le na naravno normalnost ne. Ko bi bili Nemci količkaj skromni v svojem možganskem delovanju, uvideti bi morali, da so po svojem manjšem številu dolžni prepustiti vodstvo v parlamentu mnogoštevilnejšim Slovanom. Mar mislijo, da mora povsod vladati brezumna logika, kakršno imajo primorski Italijani napram Slovanom.

Slovanska večina v državnem zboru je gotovo tako urejena, da bi se lahko učili od nje Nemci in Italijani, kako je postopati napram manjšini. Da, slovanska večina ne pozna podrejenih narodov, ne pokaže se nikjer ohole, niti pristojne samozvesti ne zna izkoriščati, temveč igra na svojo škodo napram Nemcem čisto vlogo zakonskega „pantoffelhelda“. Vkljub temu ni z njo zadovoljna nemška Ksantipa.

Če govorijo Nemci o „pritiskanju k steni“ pokažejo le naturo klepetavih bab, ki morajo imeti vsikdar zadnjo besedo.

Da niso Nemci in vlada zadovoljni s slovansko večino, ni zato, ker ni morda ta dovolj pravična, Nemeč vpije na pomoč tudi ko kleči Slovanu na tilniku. Nemške značajnosti je vredno tudi predbacivanje, da je slovanska desnica že itak pokazala, da ne pride za korak naprej, temveč, da je samo zadržek za zdravo parlamentarno delovanje. Kdo je kriv, da ni mogla desnica v zadnjih zasedanjih redno delovati? Mar so se Slovani sami zadrževali? Tudi Slovani lahko pokažejo s tem večjo močjo vsakojaki nemški večini — do katere pa seveda naravnim putem ne more nikdar v Avstriji priti — da je ista nezmogoča za redno delovanje, ako ji stopijo nasproti z Wolf-Schönererjevimi sredstvi.

Ustanoviti v avstrijskem parlamentu nemško desnico, bilo bi isto, kakor poslati kočarje volit v veleposestniki. Vendar si nemški voditelji upajo sanjati o svoji večini, ali pa, da se jih mora vzeti v desnico, češ, da brez Nemcev v desnici, pravi se odrekati Avstriji obstoj. Sicer pa niso nemški poslanci tako naivni, da bi smatrali takšno svojo zahtevo resnim. To jim narekuje le nagajivost, ki spravlja Avstrijo v odvisnost od Wolfovega stremeljenja po Prusiji.

Radikalni Nemci v desnici s Slovani! Kaj takega bi bil res „eden biev in eden pastir“, le škoda, da bi bili v tem blevu volkovi in ovce skupaj. Če nemški poslanci že v naprej prorokujejo, da bo novo ustanovljena slovanska desnica parlament ubila, reči smemo o vsakojaki nemško vladni desnici, da bo ista prišla že mrtva na svet, ki potem seveda ne bo mogla nikomur škodovati, najmanj pa Slovanom.

Vsa nemška gorečnost za ozdravljenje avstrijskega parlamenta in za uničenje slovanske desnice je le zato, da bi Poljake in katoliške Nemce odtegnili desnici. To se jim najbrže ne posreči. Poljski si gotovo ne bodo pritisnili pečata izdajalcev pri vsej svoji sebičnosti in neod-

kritosrčnosti, ker jim je nemško prilizovanje deviza „dokler konja lovi, mu ovsa moli“. Ka toliška nemška stranka pa je že itak skusila past nemških radikalcev, drugič ne bo v njo silila. Vrhutega bi igrala v nemškem taboru podrejeno vlogo, v slovanski desnici pa je faktor, ki žali bože le prepogosto odločuje za celo desnico. Tudi za „nevtralnno“ uradno ministerstvo se boji jo nemški politiki, češ, da so temu ministerstvu pod slovansko večino dnevi šteti. Istega mnenja smo tudi mi, dokler se ne bo znalo ministerstvo prilagoditi ravnopravnosti tudi za Slovane, najsibo sestavljeno iz kakršnih koli pristavšev. Imamo dokaze, da so zvezali Nemci roke nemškemu ministerstvu, a tudi Slovani so pokazali isto odločnost.

Slovani smo vendar že tudi izven devotne tlačanske dobe, da bi prizanašali vladi vse nerednosti samo zato, ker nosi ime — avstrijska. Tudi Nemci se ne drže takšnega gesla, kar so pokazali par avstrijskim ministerstvom zaredoma.

Nemški koroški nacionalci z lažmi na delu

Nemški „Volksverein“ za Koroško je v nedeljo dne 22. maj. srpana t. l. zboroval v slovenskih Dhoržah v celovski okolici.

Graški „Tagblatt“ pravi, da se je tega shoda udeležilo 200 kmetov iz volovške doline in pa župana iz Dhorš in Blatograda, ki so bili vsi z nemškimi plavicami okinčani. Nemški poslanec, slovanski odpadnik Dobernigg (pravo Dobernig), je udrihal po Slovincih in farbal svoje poslušalce z lažmi, da so Nemci na Koroškem v veliki nevarnosti, osobito Velikovec in Železna Kapla ter je pozival, naj se vse nemštvo na Koroškem združi in vzdigne proti Slovincem.

Za njim je govoril drug slovanski odpadnik, državni poslanec dr. Lemisch (pravo Lemež), ki je grajal dunajsko vlado, češ, ona drži preveč s Slovinci, a Nemce na Koroškem zatira! Smešno!

Kmetje so baje ploskali renegatomu in jih je mnogo pristopilo k „Volksvereinu“.

Ta dva državna poslancu sta podobna tatoma, ki kličeja policijo na pomoč.

Koroški kmetje so podobni slepcu, ki ne vidi barve.

Nemški poslanci proglašajo mirne Slovence za nevarne sovražnike, da laglje slepijo Nemce in ščuvajo proti slovenstvu. Sami imajo v rokah vse urade, šole, trgovino, železnice, podjetja itd., a Slovinci ničesar, a vendar so jim Slovinci nevarni. No, če je to res, potem je vso nemštvo tako trhljo, da se mora v kratkem razsut. Žalibog so njihove trditve izmišljene!

Slovenski kmetje, delajmo tako, kakor nas obdolžujeta izdajalca Dobernigg in Lemisch, prezirajmo nemške trgovine in njihovo puhlo nemštvo boče res v nevarnosti, mi Slovinci pa na varnem!

Celjske in štajarske novice.

(Odbodnica g. dr. Al. Praunseis-a.) Naš rodoljubni okrožni zdravnik g. dr. Alojzi Praunseis, se preseli s 1. avgustom kot zobozdravnik v Ljubljano. Da ostanejo celjski Slovinci še nekaj

uric v njegovi priljubljeni družbi ter mu zakličejo srečo na pot, zbrala se je pretečeno soboto zelo velika domača družba na vrtu „Narodnega doma“. Predsedniki ali zastopniki vseh narodnih društev in korporacij, katerih izvršujoči ali vsaj podporni ud je bil slavljenec, spominjali so se v napitnicah njegovih zaslug. Poslavljenec zahvaljeval se je ginjen za toliko naklonjenost ter obljubil ohraniti celjskemu slovenstvu tudi v slovenski prestolnici nespremenjeno ljubav. Bog ga živi! Občeprijubljeni in priznani zobozdravniški atelir, kakor tudi drugo zdravniško prakso, prevzel je po dr. A. Praunseisu, g. dr. A. Schwab, bivši okrožni zdravnik na Vranskem, kateri boče skrbel, da se pridobljeno dobro ime v vsakem oziru ohrani. G. dr. A. Schwab že tudi posluje.

(Shod bivših abiturijentov) vršil se je dne 26. t. m. v Celju. Zbrali so se gospodje, ki so leta 1870, pred tridesetimi leti tedaj, delali „matur“ na celjski gimnaziji. Od 23 jih živi še 15, sešlo se jih je pa 13. Dva gg. duhovnika (Kitak in Plešek) so opravi zadrževali od shoda, prišli pa so gg.: Pavel Hrovat, župnik pri Sv. Jošta na Kozjaku (nad Dobrno), baron Gustav Wittenbach, graščak v Kapli pri Vranskem, Gustav del Cott, okrajni glavar v Logatcu, Matija Monetti, načelnik železnične postaje tam, deželni sodni svetniki dr. Fran Voušek iz Maribora, Hans Jesernig iz Ljutomeru in Anton Klubačar iz Trebnjega, vojaški oskrbovalni upravitelj Karol Gressel iz Celovca, notarji Lovro Baš in Jurij Deteček iz Celja ter Ivan Kačič iz Šoštanja, nadučitelj Fran Praprotnik iz Mozirja in vpokojeni finančni uradnik Martin Blažič iz Maribora. Že 25. t. m. zvečer došla je večina teh bivših sošolcev in pri dobri kapljici vzbujali so gospodje spomine mladih let ter pripovedovali si, kar so doživeli. Dne 26. t. m. imeli so slovesno sv. mašo, darovano od kolege g. Hrovata ob asistenci pred. g. superijorja Macurja in ednega drugega pred. g. misijonarja pri sv. Jožefu. Po sv. maši združili je kolega Deteček vse v svoji krasni vili in njegova gospa soproga je priredila sijajen zajutrek na vilicah, oslajen z izborno pijačo. Prav dobre volje so gospodje se potem dali fotografovati in ob 2. uri popoldne sedli so k skupnemu obedu na vrtu hotela „pri zamorcu“ in le prehitro so pretekli urice do vlakov, ki so zvečer že mnogo deležnikov odpeljali na domove. Ločili so se z obljubo sniti se zopet čez 10 let, pa mnogi odšli je rekoč, da jih pač najbrže ne boče preživel, kar pa mi vsem iz srca želimo.

(Tukajšnji drugi bataljon domačega pešpolka št. 87) odide po manevrih v Pulj. Mestni magistrat je priredil sinoči v vojašnici odhodnico z magistratno godbo. Kdor vé, kako so „ljubili“ ves čas nemški Celjski slovenske vojake, ta lahko tudi sodi o „prisrčnosti“ odhodnice, vasele se pesmi „Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj nas več ne bo.“

(Strokovni tečaj za čevljarje v Celju.) Nedavno smo poročali, da je celjski magistrat sklenil na predlog dr. Jabornega dovoliti nekaj podpore za čevljarški strokovni tečaj le pod teli pogojem, da se podpirajo nemški čevljarji. Predlog je bil sprejet. Včeraj pa se je oglašil v našem uredništvu g. Hugo Lehmann, strokovni

učitelj na c. kr. tehnološki obrtnem muzeju z Dunaja, ki bo poučeval v omenjenem tečaju ter nas je naprosil razglasiti, da imajo pristop vsi čevljarji brez ozira na narodnost, ter se bo tudi vsem v enaki meri delila podpora v učnih orodjih, uzorcih itd., naj potem nemški nestropljivci sklepajo tako ali tako. Tečaj se vrši od 16.—23. avgusta t. l.

(Neznosna vročina), ki že nekaj tednov muči ljudi in živino, je imela še vse hujše primere v prešlih časih. Kakor so dunajski kronisti dokazali grozno vroča poletja, tudi naš kronist Orožen navaja med drugimi v „Celjski kroniki“. „1779 je okrog Celja, Ptuja in Radgone veliko živine od vročine padlo“ ter dalje „1833 na leto 1834. Ta zimski čas ni bilo ne snega ne deža; zato je bila ta zima tako gorka, da so ljudi ves čas zunaj delali ino živino na pašnikih imeli. Po tej gorki zimi ste prišle huda vročina in velika suša. Do velike gospojnice ga ni bilo deža, ki bi bil suho razpoknjeno zemljo napojil. Studenci so vsahnili, da so morali ljudi, zlasti pa hribovci daleč po vodo hoditi; drevoja se je mnogo posušilo ino hoste so se tu pa tam vžigale ino so gorele(?)“. Mesca junia se je tu na verhu Lisce hosta vnela, ki je celo popoldne ino celo noč gorela. Trate so tako zgorele, da že ni bilo živini kaj polagati, zato je bilo toliko živine na prodaj, da je funt govedne le 4 krajcarje veljal. Vendar je pri vsi toliki vročini ino suši žito lepo prirastlo(?) vino pa toliko sladko ino močno prizorelo, da je mnogo pijancev pod grudo vrglo.“ Hvala Bogu, vsaj zadnje nezgode se nam vkljub vročini in suši ni treba bati.

(Duhovniške premembe.) Ptujski benefikijant č. g. Jos. Weixel, je postal župnik pri Sv. Križu na Murskem polju. Provizorjem v Podčetrtku je imenovan č. g. Josip Trafenik, kaplan na Slatini; v Št. Lovrencu v Slov. goricah pa ondodni kaplan č. g. A. Ravšl. Premeščeni so naslednji č. gg. kaplani: Fr. Gartner iz Loke v Hoče, Ivan Ivanc iz Vuzenice v Slivnico pri Celju, Anton Postružnik iz Hoč na Slatino, Jos. Žekar od Sv. Martina na Pohorje v Stari trg. Na novo so nameščeni kot kaplani č. gg. novomašniki: Gašparič Marko pri Sv. Martinu na Pohorju, Lovrenčič Vinko v Loki pri Zidanem mostu, Pšunder Ferdo v Vojniku in Vogrinc Ivan v Vuzenici.

(Razpisani župniji.) Župnija v Podčetrtku je razpisana do 13. avgusta, ona pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. pa do 27. avgusta t. l.

(Promocija.) G. Fran Šumer, bivši c. kr. avskultant v Celju, sedaj pri dež. sodišču v Ljubljani, je bil pretečen petek na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava. — V Rimu pa je bil promoviran doktorjem bogoslovja naš rojak č. g. Anton Jerovšek.

(V pokoj je šel) poštni kontrolor gospod Fr. Matiašič v Mariboru.

(Častni kanonik sekavskega stolnega kapitlja) je postal č. g. konzistorijalni svetnik Josip Kovačič, župnik v Feldbachu. Imenovani je naš rojak, ki se zaveda svoje narodnosti, čeravno živi vedno med Nemci.

(Obdarovanje konj v Žalcu) se je vršilo dne 25. maj. srpana t. l. Prignali so 88 konj, s katerim številom ni bila priznanilna komisija povsem zadovoljna. Nagrade so dobili: A. za kobile s sesajocimi žrebati: 1. Franc Čepel v Škofji vasi, prvo državno nagrado 100 K in srebrno kolajno. 2. Franc Okron v Škofji vasi, drugo državno nagrado 80 K in srebrno kolajno. 3. Valentin Čas v Šmartnem, tretjo državno nagrado 60 K in srebrno kolajno. 4. Marija Premšakova v Vojniku, četrto deželno nagrado 50 K. 5. Jožef Punčar v Malih Braslovčah, peto deželno nagrado 50 K. 6. Jožefa Bricova v Bočni, šesto okrajno nagrado 20 K. 7. Franc Brežnikar v Orli vasi, sedmo okrajno nagrado 20 K. 8. Martin Rojnik v Braslovčah, osmo okrajno nagrado 20 K. 9. Valentin Gaber v Št. Jurju, deveto okrajno nagrado 20 K in 10. Ivan Lipovnik v Ložnici, deseto okrajno nagrado 20 K. B. Za mlade kobile: 1. Ivan Karničnik v Prekopi, prvo državno nagrado 80 K in srebrno kolajno. 2. Anton Ratajo v Št. Jurju, drugo državno nagrado 50 K in srebrno kolajno. 3. Jernej Rotar v Št. Jurju, tretjo deželno nagrado 50 K. 4. Jožef Musil na Vranjskem, četrto okrajno nagrado 20 K. 5. Ivan Je-

žovnik v Arni vasi, peto okrajno nagrado 20 K. 6. Matija Štajnar v Gorici, šesto okrajno nagrado 20 K in 7. Jakob Delakorda v Gornji Ložnici, sedmo okrajno nagrado 20 K. C. Za dvoletna žrebata: Franc Čepel v Škofji vasi, prvo državno nagrado 60 K in srebrno kolajno. 2. Valentin Čas v Šmartnem, drugo državno nagrado 50 K in srebrno kolajno. 3. Franc Rojnik v Braslovčah, tretje deželno nagrado 50 K. 4. Franc Sedminek v Podlogu, četrto okrajno nagrado 20 K. 5. Franc Virant v Žalcu, peto okrajno nagrado 20 K in 6. Jožef Podgoršek v Št. Jurju, šesto okrajno nagrado 20 K. D. Za edoletna žrebata: 1. Jožef Koše nina na Gomilskem, prvo državno nagrado 60 K in srebrno kolajno. 2. Anton Ocvirk v Malih Braslovčah, drugo državno nagrado 50 K in srebrno kolajno. 3. Ivan Ježovnik v Arni vasi, tretjo deželno nagrado 50 K. 4. Ivan Cizej v Braslovčah, četrto okrajno nagrado 20 K. 5. Ivan Kunst v Spodnji Ložnici, peto okrajno nagrado 20 K.

(Iz Št. Petra v Sav. dolini) nam piše prijatelj, da je tudi tja prikobacalo več številk „giftne krote“ iz Ptuja, katero pa so zagnali nazaj v ptujske luže, da se ji gotovo ne bo lju bilo več priti smraditi okoli zavednih savinskih Slovencev. Prav tako, storite povsod enako z usiljivo cunj!

(Utonil je) v Savi pri Hrastniku premogar Josip Dergan, doma iz Aržiš pri Litiji.

(Trboveljski premog) se baje s 1. avgustom t. l. podraži, ker tečejo delničarjem še vse prepočasni tisočaki v žep.

(Slomšekova slavnost na Ponikvi.) Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj ušoja si vsem cenjenim gg. izvršujočim članom kakor tudi pevskim društvom javiti, da bode pri slavnostnem koncertu izvajalo sledeče pesmi: Hajdrih: „Jadransko morje“ in dr. B. Ipavica: „Slovenska pesem“ z bariton samosplovom. Vodstvo prosi torej vljudno vse cenjene slavnostne udeležence pevce, da se vadijo tudi v teh dveh skladbah, da bode društvo nastopilo v impozantnem številu. Na svidenje torej dne 5. avgusta t. l. na Ponikvi!

(Otvoritev novega gimnazijskega poslopja v Ptuj) se vrši dne 18. avgusta t. l. Ravnatelj Gubo si prizadeva s svojim nemškim učitelstvom in meščanstvom, da bi imela ta slavnost zgolj nemško nacionalno lice.

(Shod pri Sv. Jurju v Slov. goricah) je izrazil po govorniku poslancu dr. Gregorcu ogorčenje nad imenovanjem dr. Rieglerja višjim državnim pravnikom v Gradcu. Justični minister je sicer obljubil slovenskim poslancem upoštevati upravičene zahteve Slovencev, a sedaj imenuje na to mesto slovenščine popolnoma nezmožnega Nemca, dasi sta pod graškim okrožjem le dve popolnoma nemški okrožni sodniji, pet pa je slovenskih, oziroma mešanih.

(Utonil je) v Dravi blizu Remšnika ondodni posestnik Mazgan, ko se je vozil vinjen čez Dravo.

(Učiteljsko društvo za mariborsko okolič) vabi vse p. t. prijatelje slovenskega učiteljstva, kakor vse p. t. udeležence 12. skupščine „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učit. društev“ na zabavni večer in ples v krasnih prostorih ponosnega „Narodnega doma“ v Mariboru dne 9. avgusta t. l. Začetek ob 8. uri zvečer, vstopnina 1 K. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Ker je eventuelni prebitek namenjen učit. konviktu za Spodnje Štajarsko, se preplačila hvala ležno sprejemajo.

(Deželna konferenca štajarskih socialdemokratov) se je vršila pretečen teden v Gradcu. Stranka je imela dohodkov 21.090 K 49 v, stroškov pa 18.384 K 9 v. Shodov je priredila stranka v pretečenem letu 1893. Rodoljub. učimo se agilnosti od teh ljudi, ki nam znajo pri naši brezdelnosti postati nevarni.

(Obsojena nemška „burša“.) Nemškonacionalna dijaka v Gradcu Geza Kodella in Ludvik Baat iz Laškega trga sta bila nedavno v Gradcu obsojena, ker sta zasramovala slovenske visokosolce ter dvema zbila klobuke z glave. Kodella je dobil šest tednov zapora, Baat pa 200 kron globe. Ko bi se tako reano postopalo proti nemškim izvalom v Celju!

(Papirnica Gratwein pri Gradcu zgorela.) V noči 26. t. m. je nastal v veliki tovarni za

celuloze v Gratweinu pri Gradcu iz neznanih vzrokov požar, ki je uničil obširno poslopje z vso zalogo. Škodo cenijo na 240.000 kron. Ker bo trajalo kakih 10 tednov, predno se novo poslopje zgradi, ostanejo ta čas najbrže delavci brez zaslužka.

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Vladni koncipist g. Oton Merk je dodeljen okrajnemu glavarstvu v Črnomlju, konceptni praktikant g. Pavel Svetec pa okrajnemu glavarstvu v Postojni.

(Sub auspiciis imperatoris) promoviran bo v kratem na graškem vseučilišču doktorjem modroslovja naš rojak g. Fran Ilešič, profesor na ljubljanskem učiteljsku.

(Promocija.) Dne 27. t. m. je bil promoviran doktorjem prava na graškem vseučilišču g. Ščito-mir Dolenc, konceptni praktikant pri tržaškem poštnem ravnateljstvu, sin ljubljanskega sodnega tajnika g. dr. Dolenca.

(Zgodovino 17. pešpolka) namerava izdati poveljstvo imenovanega polka v Ljubljani, če se oglasi dovolj naročnikov.

(Potrjen zakon.) Cesar je potrdil načrt zakona kranjskega deželnega zbora, s katerim se preloži okrajna cesta iz Radeč do Št. Janža pri Gomili.

(Umrli je) v Kranju posestnik g. Valentin Prevč, bivši odvetnik, župan kamniški in deželni poslanec star 74 let.

(Nova domača podjetja.) Velikolaški župan g. Matija Hočevlar je zgradil pri ondodni železniški postaji veliko apnenico pa najnovejšem zistemu. V Ribnici zgradijo domačini veliko opekarno, koje stroški so proračunjeni na 40.000 gld.

(Meščanske šole v Krškem) letno poročilo ima sledečo zanimivo vsebino: 1. Eine weihevoll Erinnerung (pesem za cesarjevo 70letnico) 2. „Nekaj ornamentike“, 3. „Die Unterrichtsbehelfe und die Methode beim slovenischen Sprachunterrichte an den deutschen Volksschulen.“ 4. Krški sodnijski okraj v narodno-gospodarskem oziru.“ 5. „Schulnachrichten“. Šola je imela 5 učiteljev in 75 učencev.

(Nezgoda.) Pri vojaškem nadzorovanju po poveljniku 3. voja dne 26. t. m. v Celovcu, zdirjal je konj poveljnikovega pobočnika štabnega stotnika Arturja Hausnerja med atakujoče huzarje. Hausner je padel s konja in cela eskadrona je drla prek nesrečnega. Desno oko mu je izteklo, lobanja ubita. Dolgo ne more več živeti.

(Kaznjiva nagajivost koroških poš.) Šentjakobska mlekarja v Rožu je poslala dne 10. t. m. zaboj surovega masla nekemu trgovcu v Trst pod slovenskim naslovom. Ko je prišla pošiljatev v Vrbo, jo je ondodni poštar poslal nazaj po pošti v Rož, češ, da mora biti ime zadnje pošte v nemškem jeziku. Vsalet te grde nagajivosti prišlo je maslo v Trst šele dne 17. t. m., seveda ne več surovega temveč — kuhano in izprideno. Upajmo, da se bo nagajivcu stopilo na prste.

(Posestnik letovišč v Porečah in Vrbi na Koroškem) g. E. Wahliss je umrl dne 18. t. m. na Dunaju.

(Utonila sta) v Dravi pri Kamenu na Koroškem dne 22. t. m. dva sina posestnika Ruša.

(Nova postajica.) Na južni železnici so otvorili dne 15. t. m. nov postajico v Bergu nad Greifenburgom na Koroškem.

(Pri goriškem stolnem kapitlju) je imenoval cesar stolnega kanonika St. Kafola stolnim skolastikom, župnika pri Sv. Ignaciju Wolfa pa stolnim kanonikom.

(Gorostani sklep v istrakem deželnem zboru.) V tretji seji dne 26. t. m. istrakega dež. zbora se je med drugimi predlogami in prošnjami prečitala tudi prošnja ravnatelja italijanskega gimnazija v Pazinu, prof. Mitisa, naj se mu v službeno dobo všteje tudi onih 12 let, katera je preživel kot profesor na raznih učnih zavodih v „bližnjem kraljestvu“ (Italiji). Prošnjo je utemeljeval poslanec dr. Constantini, ki je naglašal, da zahteva že — patrijotična dolžnost, da se tej prošnji ugodi! In vsi laški poslanci so pritrdili ter prošnjo odobrili. To je nečuveno, kaj se vse dovoljuje na stroške slovanske Istre!

Učiteljstvo, ki prestopi iz službovanja na Štarskem na Kranjsko in narobe, zgubi pokojnino in petletnico v prejšnjem službovanju. Ednako se zgodi tudi profesorjem med Avstrijo in Hrvaško ter Bosno-Hercegovino. Le „bližnja kraljevina Italija“ ima izjeme.

Dopisi.

Brežiška „šparkasa“: V predalih brežiške „šparkase“ prikazala se je nevarna bolezen. Zdravniki jo imenujejo „atrofijo“, v obče je pa znana pod imenom sušica ali jetika. Zoper to nevarno bolezen ni zdravila; kogar se loti, sigurno ga spravi tudi pod grudo.

Kako je nastala ta bolezen v Brežicah? Tako le:

Minulo je skoraj 30 let, kar se je ustanovila v Brežicah mestna hranilnica, denarni zavod, ki je v začetku kaj dobro uspeval. Ustanovitelji — Slovenci in Nemci — bili so pametni možje, držali se načela, da je iz denarnega zavoda izključiti vsako politiko, kakor sploh iz vseh podjetij, kjer ima denar prvo besedo — in da tam ni prostora strankarskim, sebičnim nakanam. V zadnji dobi brije pa po Brežicah drugi veter.

Naobraženi, imoviti in treznomisleči možje umaknili so se, prepustivši sedeže v načelništvu večinoma neizkušenim, nezanesljivim močem — Nemcem slovenskega pokolenja, ki se odlikujejo edino le po strastnem sovraštvu zoper slovensko narodnost, ki pa ljubijo neizmerno denar in dobiček, makar jim dohaja ta iz še tako žuljevih slovenskih rok.

Na čelu tej klikli stoji brežiški notar dr. H. Wiesthaller, mož, ki ga ni bilo sram zahtevati, da se mu je povrnil tisti siromašni goldinarček, katerega je bil nekdanj po pomoti poslal v Celje „Dijaški kuhinji“ v korist ubogim dijakom, isti mož, ki ga pa ni nikdar sram, prav milo vabiti slovenske kmete v svojo pisarno in od njih pobirati slovenske groše.

Odkar je zavzel ta mož v hranilnici prvo mesto, pada tudi ugled tega zavoda od dne do dne.

Vlagatelji morajo za najmanjše vloge prosjati in večkrat po mesce dni v lastno škodo čakati na izplačilo vložnega denarja. Posojila ni dobil že več let nobeden slovenski kmet, pač pa so se izposodile nekatere vsote brežiškimi „purgarjem“, katerim šestokrat boben poje ono znano pesem: „Na kant! na kant!“

Te ljudi podpirati zapovedal je g. notar, češ, hranilnica ni za okolico, ampak samo za Brežičane ustanovljena.

No, pa tudi teh podpor je sedaj konec iz prav umljivega razloga, ker je v blagejni postala popolna suša.

„Sparkasa“ brez denarja, to ne more biti. Dolgo so tuhtali odborniki, kako opomoči temu nedostatku, na vse zadnje je pa le našel notar rešilni pot.

„Sparkasa“ sicer nima denarja“ modroval je možak, „ima pa nekaj izposojenih tisočakov. Sezimo po njih! Bog ne daj odpovedati tista posojila, ki so tuintam v jako dvomljivi varnosti zabeležena na bremenskih polah na pol podrhtih brežiških bajt; sezimo rajši po varnih izposojilih, ki smo jih dali slovenskim občinam!“

In res prva žrtev tega notarjevega predloga postale so občine: Bizeljsko, Kapele, Mostec, zoper katere se je kaj naglo vložila tožba na povračilo posojil v pobliznem znesku po 20.000 kron. Prepričani smo, da pridejo za občinami na vrsto posamezni dolžniki.

Dasi bo „šparkasa“ pouzročila občinam in posameznikom precej škode ni se vendar bati nobenega gospodarskega poloma. Dandanes je hvala Bogu dovolj denarja v slovenskih zavodih, da se lahko znebimo tacihi zavodov, kot je brežiška „šparkasa“.

Po nevihti očisti se zrak; tudi brežiški okoličani bodo presteje dihal, ko se otrasejo tujega jarma.

Dasi ravno ne odobrujemo iz gospodarskega stališča to ničvredno postopanje brežiške „šparkase“, iz narodno-političnih obzirov nam je jako dobrodošlo.

Ko se bo namreč zadnji slovenski vinar vrnil brežiški „šparkasi“, in ko bo zadnji slovenski vinar zginil sploh iz računov tega čud-

nega denarnega zavoda, tedaj bo tudi konec je tični bolezn — in brežiško „šparkaso“ zadela bo bela smrt; za primerni nagrobni spomenik skrbijo pa naj že zdaj zavedni Slovenci brežiškega okraja.

Iz Ljutomer. (Obdarovanje konj v Ljutomeru.) Imed 75 prignanih konj bilo je 26 obdarovanih. Konji so dobro zrejeni, a manj dobro podkovani. Darila so dobili za kobile: 1. Franc Gaberc v Vržeju prvo državno darilo 100 kron in srebrno kolajno. 2. Franc Vaupotič v Lokavcih drugo državno darilo 80 kron in srebrno kolajno. 3. Franc Stuhec v Logarovcih tretje državno darilo 60 kron in srebrno kolajno. 4. Martin Babič v Gornjem Krapju četrto državno darilo 50 kron in srebrno kolajno. 5. Jakob Vaupotič v Lokavcih peto deželno darilo 50 kron. 6. Ivan Kranjc v Potrni šesto deželno darilo 50 kron. 7. Miha Kolmanič v Bučevcih sedmo okrajno darilo 20 kron. 8. Jakob Salomon v Lokavcih osmo okrajno darilo 20 kron.

Za mlada žrebata: 1. Jožef Kranjc v Lokavcih prvo državno darilo 80 kron in srebrno kolajno. 2. Jožef Senčar v Bolehnecih drugo državno darilo 50 kron in srebrno kolajno. 3. Franc Lebar v Vučji vasi tretje deželno darilo 50 kron. 4. Jožef Senčar v Bolehnecih četrto okrajno darilo 20 kron. 5. Franc Lebar v Vučji vasi peto okrajno darilo 20 kron. 6. Karol Sršen v Stročji vasi šesto okrajno darilo 20 kron. 7. Ivan Kranjc v Potrni sedmo okrajno darilo 20 kron.

Za dvaletne žrebata: 1. Jožef Špindlar v Logarovcih prvo državno darilo 60 kron in srebrno kolajno. 2. Anton Petovar v Bunčanih drugo državno darilo 50 kron in srebrno kolajno. 3. Anton Bežan v Krištancih tretje deželno darilo 50 kron. 4. Franc Polanec v Krištancih četrto okrajno darilo 20 kron. 5. Franc Gaberc v Vržeju peto okrajno darilo 20 kron. 6. Jakob Kocbek v Potrni šesto okrajno darilo 20 kron.

Za ednoletna žrebata: 1. Ivan Špindlar v Logarovcih prvo državno darilo 60 kron in srebrno kolajno. 2. Franc Domajnko v Ivanjcih drugo državno darilo 50 kron in srebrno kolajno. 3. Franc Kranjc v Bolehnecih tretje deželno darilo 50 kron. 4. Jožef Rajh na Cvenu četrto okrajno darilo 20 kron. 5. Ivan Markovič v Žihlavi peto okrajno darilo 20 kron.

Politični pregled.

(Osebnosti.) Sekocijski svetnik v ministertvu, bivši minister notranjih zadev baron Jos. Stummer, je na lastno prošnjo odpuščen, na njegovo mesto se imenuje baron Schwartzenu.

(Odlikovanje.) Vseničiliščnemu profesorju dr. Vatroslavu Jagiću je podelil švedski kralj red sv. Olafa s križem.

(25letnica hrvaškega vseučilišča v Zagrebu) se je proslavila pretečene dni ter je izšla v proslavo posebna knjiga z opisom tega zavoda.

(Sestanek slovenskih in hrvaških abiturijentov v Zagrebu je vendar prepovedan.) O prepovedi se je govorilo že poprej, a se je zanimala. Tik pred začetkom pa je bila skupščina razpuščena, sestanek prepovedan in vse svečanosti zabranjene. Nastala je vsled tega pravična nevolja med ljudstvom.

(Poljski konzervativni poslanci) so baje sklenili stopiti zopet v tesnejšo zvezo s Čehi.

(Mažari se bahajo s tujim perjem.) Ogrski oddelek na pariški razstavi je dobil glavno odlikovanje, takozvano „grand prix“. Mažarski listi kar ne morejo dovolj razbohnati svoj ponos nad tem odlikovanjem; le prav pridno molčijo, da so dobili to odlikovanje za — slovaške vezine! Tako kruto teptani in zaničevani Slovaki naj bi bili Mažarom dobri, raznašati hvalospeve o mažarski industriji, a Slovaki se hočejo temu upreti.

(Avstrijska mornarica na potu v Kino) ima že na morju prestati grozno vročino. Na ladji „Marija Terezija“ so umrli zaredoma trije kurjači, tako, da so morali najeti zamorca za kurjače.

(Razkralj Milan) živi sedaj na Dunaju ter se ne misli več vrniti v Srbijo. Resnica pa je, da mu je kralj Aleksander sponočil, naj ne hodi več domov ter je tudi poslal na mejo dva čast-

nika, naj bi Milana zavrnila, če bi se hotel povrniti.

(Italijanski kralj Umberto) bil je dne 29. t. m. v Monzi zavražno umorjen. Zvečer ob 10. uri strelil je Angelo Bressi iz Prato (Toskanska) trikrat nanj in ga smrtno zadel. Kralj bil je takoj mrtev. Morilca so prijeli.

(Nemški cesar odhajajočim vojakom v Kino.) Iz Bremerhavena je odrinila pretečeni teden večja eskadra nemškega vojaštva v Kino. Cesar Viljem II. se je poslovil od vojakov s sledečim nagovorom. „Če pridete do sovražnika, vedite: prizanašalo se ne bo nikomur, na vjetnike ni misliti! Rabite orožje tako, da si v tisočih letih ne bo upal noben Kitajec Nemca grdo pogledati. Odprite kulturi enkrat za vselej pot. Srečno kameradi!“ Malo čudni pojmi o kulturi!

(Perzijski šah) se je dne 23. maj. srpana poslovil v Petrogradu od ruskega carja in carice ter se je odpeljal na Francozko.

(Revolucija v Kolumbiji.) Sedaj se je še začelo nevarno gibanje v Ameriki, kakor da bi „svetovni mir“ ne imel dovolj opravka v Afriki in v Aziji. Med vstaši in vladno vojsko je prišlo že do znatnih bitk, v katerih so zgubili vstaši voditelja Diaza in Arozemeno, vladna stranka pa ednega polkovnika, dva majorja in ednega stotnika. Na posredovanje angleškega in ameriškega konzula se je sklenilo nekaj dneveno premirje.

(Vojna v Afriki.) Dne 23. t. m. so napadli Angleži bursko pozicijo pri reki Selont. Angleži so izgubili 4 ubite in 19 ranjenih, burske izgube so še večje. V Koomartiportu je ubila angleška patrolja burskega poveljnika Lombarda. Nasprotno pa so zajeli Buri neki vlak, z dvema častnikoma in 200 angleških vojakov. Buri so baje sklenili vojno tako dolgo nadaljevati, da se završijo v Zedinjenih državah volitve predsednika, ker so jim baje Amerikani obljubili posredovanje, ako bo izvoljen demokratski kandidat.

(Vojna na Kitajskem.) V Tientsinu je sedaj mirno, ker so se Rusi in Japonci polastili vseh kitajskih topov in razgnali sovražno moč. Zakaj ne gredo mednarodne čete v Peking, ni pojasneno, govori se pa, da se to zgodi kmalo. Kitajski podkralji so vendar začeli zbirati vojaštvo, ki bi vsaj navidez nastopilo proti bokserjem, koliko jim je resnobe, povedal jim je guverner Šantunga, ki je izdal ukaz, da vojaštvo ne sme poprej napasti Tuana in njegove vstaše, dokler ni jasno, ali so res umorjeni evropski poslaniki. Če je to resnica, ter bi se Evropejci hoteli maščevati z razdejanjem Pekinga, morajo se generali združiti s bokserji zoper tujce. Splošno pa upajo podkralji, da se bodo velesile zadovoljile z zagotovilom, da se preosnuje samouprava ter se odstavijo nemirni uradniki. Odškodnine, da Kitajska ne more plačevati, zemlje odstopiti pa ljudstvo ne pusti. Mažursko rusko železnico so Kitajci razdejali, vozove razbili, postaje pa zažgali. V pokrajini Pečili je bilo dne 25. t. m. umorjenih 18 misijonarjev. Podkralj Li Hung Čang poroča, da se je blizu Pekinga vnel hud boj med obema strankama bokserjev. Princa Tuana stranka je bila premagana, princ pa ubit.

Razne stvari.

(Avstrijsko o. kr. poletno vojno brodogradje) pride dne 15. vel. srpana t. l. na Reko, kjer ostane osem dni. Za sprejem se delajo velike priprave.

(V Varaždinske toplice) je prišlo do 19. t. m. 2055 gostov. V ljudski kopeli je bilo do tega časa 19.870 ljudi.

(Umrli je v Zagrebu) dne 26. t. m. Josip Torbar, predsednik jugoslovanske akademije bivši ravnatelj velike realke v Zagrebu, učenjak in pisatelj hrvaški v starosti 77. let. R. i. p.

(Morski volk) je blizu Voloske odgriznil nekemu kopajočemu se delavcu obe nogi pod kolenom. Dalavec je vsled izkrvavljenja kmalu umrl. Morski volkovi so prišli v ta kraj za angleškim brodogradjem.

(Grozen umor.) V Zagrebu je ubila umorjenega slepega profesorja Prugovečkoga njegova kuharica s sekuro.

(Dr. Jožef Tuček.) Česki narod na Moravskem je zadela velika izguba. Dne 24. malega srpana t. l. je umrl v Brnu, voditelj moravskih Čehov, deželni in državni poslanec dr. Jožef Tuček. Njegova smrt pomeni nenadomestljivo zgubo za narodno življenje naših bratov Čehov na Moravskem.

Loterijske številke.

Trst dne 28. julija 1900: 26, 87, 8, 71, 82.
Linc 49, 43, 62, 55, 68.

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsako doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: Tropinovec — Absinc — Vermut, Ruski pelinovec — Češki liker — Kimel po 80 kr.; — Slivovec — Rum — Češnjec — Alaš — Alpski liker — po 85 kr. in Konjak — Benediktinec — Chartreuse — Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštno nakaznico; po poštne povzetju 10 kr. več. — Vsaki pošiljati pridenem navodilo, kako se napravi liker.

Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje.

Anton Rukavina

Trst, via Belvedere števil. 23.

Srajce, bele in pletene, ovrtnike, manšete, predprsa, kravate, mašne, ro-kavice glave in pletene, nogavice, naramnice, ga-lošne, copate, priporoča

P. Kostič v Celju.

Točna in solidna postrežba!

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice za sadni mošt

za vinski mošt
s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z uravnanim pritiskom „Herkules“, z jamčeni najvišji učinek do 20% večji nego pri vseh drugih stiskalnicah.

Mlini za sadje in grozdje

Robkalnica za grozdje (Abbeer-stroj).

Popolne priprave pri pridelovanju mošta stalne in premične. Stiskalnice soka, mlini za jagode in pri pravljanje sadnega soka.

Priprave za sušenje sadja in sočivja, stroji za lupljenje in rezanje sadja.

najnovejša samostalna patentovana škropilnica „SYPHONIA“ za škropljenje trsa in rastlin, izdelujejo ter pošiljajo z jamstvom specialitete v najnovejši, najizvrstnejši, najuporabnejši in pripoznani najboljši, odlikovani sestavi

PH. MAYFARTH & CO.

c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna železa in parna fužina

Dunaj, II., Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z več 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi avtorizacijami

Obširni katalogi in številna priznana pisma zastoj. Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Iz Etter-jevega sadnega soka,

Dohva se v Mokronogu pri Mariji Sili, v Galiciji pri Francu Senica, v Celju pri Jos. Pollanetz, v Mariboru pri Gotfridu Ketzu, v Oplotnici pri Alojzu Wallandu, (255) 70-13

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Prodajalko

izurjeno v trgovini z mešanim blagom ter zanesljivo v računanju, slovenskega in nemškega jezika zmožno, sprejme

Ivan Meke v Hrastniku.

Dr. ANTON SCHWAB

distriktni zdravnik na Vranskem

naselil se je z dnem 1. avgusta 1900 stalno kot

zobozdravnik in praktični zdravnik

v Celju

ter ordinuje vsak dan od 8.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne

Ringstrasse števil. 9.

(315) 3-1

Na drobno.

Na debelo.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

priporoča različne poljedelske stroje priznane najboljšega izdelka kakor: mlatilnice, slamoreznice, čistilnice za žito, mline za žito vejati, stiskalnice za sadje in grozdje itd.

Vedno velika zaloga cementa, najboljšega gornještarskega železa, stavbenih potrebščin, travert, okovov, samokolnic, poljskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov, peči in sploh vsega v to stroko spadajočega blaga.

Slavno občinstvo rabimo najljubše, si pri priliki ogledati našo trgovino in zalogo.

Cene nizke.

Postrežba točna.

Zacherlin

Ne v zavitkih

jedino pristen v steklenici!

To je v resnici neprekosljiva, radikalna pomoč proti vsakateri mrčesni nadlogi.

Celje: Traun in Stier, Franc. Pečnik, Alojz Walland, Viktor Wegg, Milan Hočevar, Jos. Polanetz, Josip Matič, Friderik Jakovitsch, Fr. Biechaw, Karol Gela, lekarna, Fran. Zangner, Anton Kolenc, M. Rauscher lekarna, Josef Schma, Anton Topoljak, W. Wratzko, Anton Feysen, Dobrna: Jos. Skok, Braslovce: Ant. Plaskan, Josip Fauer, Konice: Alojz Bauerheim, Hrastnik: Anton Bauerheim, Konice: Josip Wouk, Laško: Andrej Elbacher, Karl Hermann, Kmetijsko društvo, Planina: Lud. Schachko, F. Wambrechtammer, Gorjanci: Jakob Božic, Poljane: Ford. Ivanec, A. P. Krausdorfer, Anton Scherz, Karol Sima, Morije: Leopold Vukli, Pristava: Marija Suppanz, And. Suppanz, Brežice: Fran. Mathies, Franc. Varlez, St. Pavi: Norbert Zanier, St. Jurij: Fran. Kartin, J. F. Schoscherko, Josip Wagner, Smarje: Janes Lischinigg, Trbovlje: Konstanca društvo, J. M. Pollak, Fran. Pollak, Rob. Stenowitz, Janes Müller.

Gomilsko: I. Idvorski, Ljubno: Fr. X. Petek, Janes Filipič, Sevnica: A. Fabiani, S. F. Schalk, Ludovik Smole, Zvešče: S. F. Schalk, Vojnik: Fr. Zoti, St. Jurij ob Tab.: Fr. Plaskan, Zibika: Janes Založnik, Ivan Novak, Videm: Anton Jaklin, Vitanje: Karl Tischler, Velenje: Adalbert Glöckner, Zalec: Adalbert Glöckner, St. Lovrenc: Elja Turin, Trg. Lemberg: Fran. Zapandis.

sadno pijačo.

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsake druge pri-mesi zmeša s 100 do 130 litri navadne vode, daja po naravnem vrenju 110 do 140 litrov čvrstega, čistega, okrepčujočega

sadnega vina.

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.